

Dat ene plekkie...

De AVRO, een omroep waar je vroeger nog wel eens naar uit keek, zond lang geleden een lief klein programma uit dat 'Ontdek je plekje' heette. Nederlandse plekkjes, altijd in de zon en positief in beeld gebracht en van tekst voorzien door tv-maker Joop Scheltens. Joop was sympathiek en droeg de best verzorgde snor van ons land, precies op het juiste plekje: onder de neus. Met recht de fraaist gestoffeerde bovenlip aller tijden.

Wie verlangt er niet naar lievelingsplekkjes, al of niet in historische stadjes? En wat dacht u van heel persoonlijke plekkjes zoals de hoek van de bank waar u altijd zit te lezen onder de schemerlamp? Of van dat bankje in de oude haven? Vergeet niet de vaste stoel van de stamgast in een bruin café. Het landje waar u vroeger een hut bouwde die nooit afkwam. En die plek voor het raam achter een geranium vanwaar de moegewerkte oude vrouw de straat bekijkt en zo'n beetje sociaal controleert.

Er zijn ten minste zestien miljoen lievelingsplekkjes in ons land: één per persoon.

Ik houd van het woord 'plek'. Een paar jaar geleden presenteerde ik voor de RVU-televisie het programma 'Ter plekke'. Zo moest het heten, vond ik. Het ging altijd om een plek die voor iemand onvergetelijk zou zijn en blijven. De kleedkamer van Linda Wagemakers bijvoorbeeld toen zij een hoofdrol speelde in de musical *Miss Saigon*.

En nu is er dan een boek geschreven door Thomas van Slobbe, directeur van de Stichting wAarde. Het heet 'Dagboek van een Lege Plek'. Van Slobbe voorspelt het einde van de Natuur- en Milieubeweging. Die club houdt zich te veel bezig met bepalingen en regeltjes, vindt Van Slobbe. Overal zie je in onze bossen verbodsborden. Je mag niet meer van een pad af, er niet na zonsondergang lopen, geen bloemen en bosvruchten plukken. En dat, zegt van Slobbe, terwijl de natuur het allerbeste middel tegen depressiviteit is. Er moet ruimte komen voor natuurlijke wildheid. Plekken waar de natuur haar gang kan gaan. Van Slobbe

is ook voor een smulbos. Daarin zouden we dan lekkere vruchten en paddestoelen kunnen plukken. Van Slobbe schijnt ook via de radio verteld te hebben dat hij een plekje in Nederland gestolen heeft. Hij zegt niet waar, maar hij is er volmaakt gelukkig. Lievelingsplekken. Wie kent ze niet. "Een eigen huis, een plek onder de zon", zingt René Froger in het lied 'Eigen huis'. Die voortreffelijke tekst zit vol eenvoudige verlangens naar plekkjes om van te houden. De grote dichter Rutger Kopland heeft duidelijk ook iets met het woord plek. Enige tijd terug zag ik in een boekwinkel een paar van zijn dichtregels op een kussensloop. Hier zijn ze:

*Ga nu maar liggen liefste in de tuin,
de lege plekken in het hoge gras, ik heb
altijd gewild dat ik dat was, een lege plek
voor iemand, om te blijven.*

Die kussensloop heb ik onmiddellijk gekocht en thuis wist ik precies om welk kussen ik die sloop zou schuiven.

Postzegel

